

TEZA:

Nie jest słuszny zarzut Obwinionego radcy prawnego, że ustawa o radcach prawnych nie wymaga doksztalcania się radców prawnych gdyż obowiązkowa nauka, zgodnie z Konstytucją kończy się z upływem 18 lat. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, podlegają oni odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych, a jednym z obowiązków zawodowych jest obowiązek szkolenia zawodowego, polegający na kształceniu ustawicznym.

WO – 145/22

ORZECZENIE

z dnia 17 listopada 2022 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Michał Rajski

Sędziowie: SWSD Przemysław Ciszak

SWSD Monika Klonowska (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Moniki Marukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2022 r. w Warszawie

sprawy radcy prawnego T. G.

obwinionego o to, że w (...) w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2020 r. nie wypełnił obowiązku uczestnictwa w szkoleniach zawodowych radców prawnych i nie uzyskał wymaganej ilości 40 punktów szkoleniowych, tj. popełnienia przewinienia określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Tekst Jednolity Dz.U. z 2018, poz. 2115) w zw. z §2, §4 i §7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku stanowiącego załącznik do Uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów

samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku na skutek odwołania radcy prawnego T. G. z dnia 29.06.2022 r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17 maja 2022 r., sygn. akt D 93/XI/22/sz

orzeka:

- I. utrzymać w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17 maja 2022 r., sygn. akt D 93/XI/22/sz;
- II. kosztami postępowania odwoławczego w kwocie 1.800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) obciążyć obwinionego radcę prawnego T. G.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17.05.2022 r., sygn. akt D 93/XI/22/sz, radcę prawnego T. G. obwinionego o to, że w (...) okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2020 r. nie wypełnił obowiązku uczestnictwa w szkoleniach zawodowych radców prawnych i nie uzyskał wymaganej ilości 40 punktów szkoleniowych, uznano za winnego popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, tj. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Tekst Jednolity Dz.U. z 2018, poz. 2115) w zw. z §2, §4 i §7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku stanowiącego załącznik do Uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku - i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych wymierzono karę w kwocie 3.900,00 zł (pkt I) oraz obciążono obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego przed Sądem I Instancji w kwocie 750,00 zł (pkt II).

Odwołaniem z dnia 29.06.2022 r. radca prawny T. G. zaskarżył wyrok Sądu I Instancji w całości

domagając się jego uchylenia, uzasadniając to brakiem zawiadomienia o rozprawie, a także tym, że ustawa o radcach prawnych nie mówi nic o doksztalcaniu się radców prawnych gdyż obowiązkowa nauka zgodnie z Konstytucją kończy się z upływem 18 lat. Skarżący domagał się wskazania podstawy prawnej regulaminu, a zwłaszcza, czy jest zgodny z kpk i czy był zmieniony ustawą.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie ustalił i zważył, co następuje.

Zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 17 maja 2022 r., sygn. akt D 93/XI/22/sz, wobec bezzasadności odwołania radcy prawnego T. G. z dnia 29.06.2022 r., należało utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Artykuł 425 § 1-3 kpk stanowi, że od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przysługuje środek odwoławczy stronom oraz innym osobom wskazanym w przepisach ustawy. Orzeczenie można zaskarżyć w całości lub w części. Można także zaskarżyć brak określonego rozstrzygnięcia. Przedmiotem zaskarżenia może być również samo uzasadnienie orzeczenia. Odwołujący się może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom. Ograniczenie to nie dotyczy oskarżyciela publicznego. Nadto, po myśli art. 433 § 1-2 kpk sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455 kpk. Sąd odwoławczy jest obowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wreszcie, zgodnie z dyspozycją art. 437 § 1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części. Sąd odwoławczy zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty, lub uchyla je i umarza postępowanie; w innych wypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 kpk lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia

17.05.2022 r., sygn. akt D 93/XI/22/sz, radcę prawnego T. G. obwinionego o to, że w (...) w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2020 r. nie wypełnił obowiązku uczestnictwa w szkoleniach zawodowych radców prawnych i nie uzyskał wymaganej ilości 40 punktów szkoleniowych, uznano za winnego popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, tj. czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Tekst Jednolity Dz.U. z 2018, poz. 2115) w zw. z §2, §4 i §7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku stanowiącego załącznik do Uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku - i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych wymierzono karę w kwocie 3.900,00 zł (pkt I) oraz obciążono obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego przed Sądem I Instancji w kwocie 750,00 zł (pkt II).

W uzasadnieniu orzeczenia Sądu I Instancji wskazano, że podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie, zgodnie z którym obwiniony w okresie od 2018 r. do 2020 r. nie wypełnił korporacyjnego obowiązku doskonalenia zawodowego uzyskując tylko 8 punktów szkoleniowych z 40 wymaganych. Analogiczna sytuacja miała miejsce w okresie szkoleniowym od 2015 r. do 2017 r., co skutkowało wydaniem orzeczenia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 29 listopada 2019 r., sygn. akt D 168/X/19/sz, mocą którego radca prawny T. G. został uznany winny zarzucanego mu analogicznego przewinienia dyscyplinarnego i z której to przyczyny orzeczono karę dyscyplinarną w kwocie 3.000,00 zł.

Jak wynika z prawidłowo zgromadzonego materiału dowodowego radca prawny T. G. jest w pełni świadomy obowiązku doskonalenia zawodowego, skoro uczestniczy w szkoleniach zawodowych, jednak ilość odbytych szkoleń i przysługujący z tego tytułu minimalny próg punktowy nie został spełniony na poziomie określonym przez organy samorządu radców prawnych, a mowa tu o Regulaminie zasad wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych.

W odwołaniu z dnia 29.06.2022 r. radca prawny T. G. zaskarżył wyrok Sądu I Instancji w

całości domagając się jego uchylecia, uzasadniając to brakiem zawiadomienia o rozprawie, a także tym, że ustawa o radcach prawnych nie mówi nic o doksztalcaniu się radców prawnych gdyż obowiązkowa nauka zgodnie z Konstytucją kończy się z upływem 18 lat. Skarżący domagał się wskazania podstawy prawnej regulaminu, a zwłaszcza, czy jest zgodny z kpk i czy był zmieniony ustawą.

Lakoniczne i ogólnikowe odwołanie zawiera zarzuty, które pozostają sprzeczne nie tylko z treścią zgromadzonego materiału dowodowego, ale i obowiązującym prawem, albowiem zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych, a jednym z obowiązków zawodowych jest obowiązkiem szkolenia zawodowego, kształcenie ustawiczne (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z 7 lipca 2021 r., Sygnatura akt II DK 64/21; art. 14 ust. 1 KERP).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie podziela stanowiska skarżącego, zgodnie z którym obowiązek nauki ustał z upływem 18 lat. Skarżący myli obowiązek doksztalcania i szkolenia zawodowego, wynikającego z przynależności do korporacji zawodowej (tu: radców prawnych) z obowiązkiem edukacji określonym w ustawie zasadniczej.

Nie polega również na prawdzie zarzut braku zawiadomienia obwinionego o rozprawie, który - jak dowodzi zawiadomienie z dnia 18.03.2022 r. i załączone doń zwrotne potwierdzenie odbioru z podpisem obwinionego, oba znajdujące się w aktach sprawy (k.22v) - został prawidłowo zawiadomiony o posiedzeniu sądu dyscyplinarnego, na które się nie stawił, bez usprawiedliwienia swojej nieobecności.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, po wnikliwym zapoznaniu się z treścią zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności treści wniosku o ukaranie z dnia 22.02.2022 r. (k.15-16), kwestionowanego orzeczenia z dnia 17.05.2022 r. wraz z jego pisemnym uzasadnieniem (k.27-30), w kontekście zarzutów i wniosków sprecyzowanych w treści wywiedzionego przez obwinionego odwołania z dnia 29.06.2022 r., nie znajduje podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia środka zaskarżenia.

W ocenie sądu odwoławczego Sąd I Instancji prawidłowo zgromadził materiał dowodowy, nie wymagał on uzupełnienia, nie budził zastrzeżeń i wątpliwości, zaś tok rozumowania i logika

kwestionowanego orzeczenia z dnia 17.05.2022 r. wydają się słuszne, a w szczególności odpowiadającego obowiązującemu prawu.

Z uwagi na powyższe, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 437 § 1 kpk, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie, czemu dano wyraz w pkt. I, zasądzając stosownie do dyspozycji art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 Uchwały nr 86/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych w Warszawie z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego od obwinionego na rzecz Krajowej Rady Radców Prawnych w Warszawie kwotę 1.800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym, adekwatnych do stopnia zawilości sprawy, zorganizowania posiedzenia Sądu, czasochłonności czynności procesowych, o czym orzeczono w pkt. II.